

עפ"ג 40816/02/20 - משה אדרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 40816-02-20

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

משה אדרי ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

המערער
נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' ס' הנשיא, השופט ירון מינטקביץ) מיום
2.2.2020 בת"פ 41092-04-19.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בסחר בסם מסוכן (ריבוי עבירות) ונדון ל - 30 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת סמים מסוג פשע ו - 4 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת קשר לפשע או עוון או עבירה על חוק המחשבים. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. המערער הועמד לדין עם נאשם מס' 2. ואלה המעשים: בתקופה שקדמה לחודש ינואר 2018 היה המערער בעל תפקיד ברשת "טלגראס", שעסקה בהפצת סמים, פעלה באמצעות יישומון "טלגרם", באמצעותו נוצר קשר בין רוכשי סמים למוכרי סמים. חברתו של המערער היתה גם היא בעלת תפקיד ברשת. בסמוך לחודש ינואר 2018, עזבו השניים את הטלגראס, לאחר שהעתיקו את פרטיהם של כ - 3,500 סוחרים סמים שפעלו דרכה, והקימו רשת מתחרה בשם "weed 4 you", שפעלה באופן דומה. המערער תכנת "בוטים" שקישרו בין סוחרים לרוכשים, וכן "בוטים" שנועדו לאישור סוחרים הסמים ורוכשי הסמים והמערער וחברתו פנו לסוחרים מהרשימה הנ"ל והזמינו אותם לסחור בפלטפורמה שהקימו. באמצעות הפלטפורמה, המערער וחברתו שלטו בלעדית באישור הסוחרים והלקוחות ועקבו אחרי מספר המשתתפים והעסקאות שבוצעו דרכה. הם אפשרו לעשרות סוחרים שאושרו על ידם, לאחר בדיקות אימות שערכו להם על מנת לוודא כי אין מדובר בשוטרים, לסחור תמורת דמי מנוי חודשיים בסך 500 ₪, וסיפקו להם שקיות ממותגות בשם הרשת, בגדלים שונים. סה"כ סיפקו לסוחרים 20,000 שקיות כאלה ו - 28 סוחרים שילמו להם דמי מנוי חודשיים של

500 ₪. המערער וחברתו הפעילו את האפליקציה במשך כשנה, מאז חודש אפריל 2018 ועד למעצרו בחודש אפריל 2019. נאשם 2 אושר על ידי השניים כסוחר בפלטפורמה וסייע להם להפעילה, ובכלל זה גבה עבורם את דמי המנוי והעבירם אליהם.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער. נטען כי גזר הדין חורג באופן קיצוני מהסדר הטיעון שנערך בין הצדדים. בהתאם להסכמתה, המאשימה התחייבה לעתור לעונש שלא יעלה על 18 חודשים, ומכאן עולה בבירור כי זו עמדתה בנוגע למתחמי הענישה הנהוגים בעבירות דומות. גם בהנחה שהמשיבה אינה כבולה להסדר הספציפי בשל אי השלמת הליך השיקום מצד המערער, הרי שלפי גילוי דעתה בהסדר הטיעון, נסיבות הענין מצדיקות קביעת מתחם הגבוה במעט מ - 18 חודשי מאסר, ולא מצדיקות סטייה כה קיצונית כפי שקבע בית המשפט בגזר הדין. עוד נטען, כי בית משפט קמא התבסס על נתונים עובדתיים שגויים בגזר הדין שלא נזכרו ולא עולים מכתב האישום המתוקן. כתב האישום אינו מתייחס לסחר בין הסוחרים לבין צרכנים רבים, והסנגור טוען כי יש להניח שבוצעו לכל היותר 28 עסקאות לצרכן יחיד. כמו כן, נטען כי שגויה הקביעה כי מדובר במיזם עברייני שפעל במשך כשנה באופן אינטנסיבי. טענה נוספת הנה אכיפה בדרגת ופסולה בעניינו של המערער, שכן בכתב האישום, בו הודה המערער, נקבע כי הוא פעל בצוותא עם חברתו, אך היא לא הועמדה לדין ולא ננקטו נגדה הליכים משפטיים. נטען כי יש לתת לכך ביטוי בקביעת מתחם הענישה, ולכל הפחות, לראות בכך שיקול לסטייה לקולה ממתחם העונש. לבסוף, נטען כי יש לתת משקל לאינטרס השיקומי בעניינו של המערער.

4. ב"כ המשיבה טען כי שינוי עמדתה של המשיבה מהעמדה העונשית אותו נקטה במסגרת הסדר הטיעון לעמדה שהובעה במהלך הטיעונים לעונש, נבעה מכישלון הליך השיקום, הנו שינוי פרופורציונאלי, הנובע מנסיבות המקרה. נטען כי המדינה ובית המשפט הושיטו יד למערער אולם בסופו של דבר הוא דחה אותה. המערער החטיא את הרבים, ונימוקי בית משפט קמא להחמרה בעונש היו ראויים, מדודים ומאוזנים. אשר לשותפה נטען כי עומד להתקיים בעניינה שימוע. על כן יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה, כי הוא בן 31 שנים, רווק. לאורך השנים, מתנהל המערער בהיעדר יציבות תעסוקתית ואישית. המערער דיווח על שימוש בסמים מסוג קנאביס לאורך השנים באינטנסיביות גבוהה ויומיומית. בעברו שתי הרשעות קודמות בעבירות סמים, הצתה ורכוש, האחרונה בהן משנת 2014, בגין ריצה עונשי מאסר. שירות המבחן התרשם מקיומם של קשיים הסתגלותיים למסגרות לאורך השנים ואימפולסיביות. המערער הצהיר כי מעורבותו בעולם הסם מבטאת את האידאולוגיה שלו ומעניקה לו תחושת ערך עצמי ושייכות חברתית. הוא שולב בקהילה טיפולית במשך כחצי שנה, אך התקשה להסתגל, הורחק מהקהילה ולבסוף נעצר. לאורך כל הטיפול בלטה התנהגות כוחנית, מניפולטיבית ופורצת גבולות. כיום טוען לניקיון מסמים. הומלץ לקחת בחשבון את המאמצים שהשקיע בטיפול, וככל שיוטל עליו מאסר בפועל, לשלבו בטיפול ייעודי במסגרת שב"ס.

דין

6. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

7. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, אם כי יש לסייג זאת במידת מה, שכן ההודאה באה לאחר שהחלה שמיעת הראיות; האחריות שלקח על המעשים; ההירתמות להליך טיפולי בקהילה סגורה במשך כחצי שנה.

8. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת המעשים. תרומת המערער להפצת נגע הסמים הייתה רבה. באשר הוא וחברתו יצרו פלטפורמה שאפשרה לרוכשים לבצע עסקאות סמים ללא מאמץ ובביטחון יחסי. המערער פעל מתוך היכרות עם עולם הסמים, השתמש בידע מעמיק בתחום הטכני ותכנן את המיזם המסחרי שהקים באופן מדוקדק, מתוחכם וארוך טווח. המערער וחברתו פנו באופן יזום לסוחר הסמים ובאמצעות המיזם שהקימו ובוצעו עסקאות סמים בהזדמנויות רבות ובהיקפים משמעותיים. פוטנציאל הנזק הטמון במעשים הינו רב ומשמעותי. בניגוד לטענת הסנגור, המיזם פעל כשנה, ועובדה זו עולה ברורות מכתב האישום, לפיו המיזם החל לפעול מאז חודש אפריל 2018 ועד למעצרו של המערער. מעצר זה בוצע בחודש אפריל 2019. כמו כן, לחובת המערער הרשעה קודמת משנת 2014 בגין עבירות גידול סמים והחזקתם, בגין נדון לעונש מאסר בפועל, שלא היה בו כדי להרתיעו מלשוב ולעבור על החוק. מתסקיר שירות המבחן עולה כי עיסוקו של המערער בעולם הסמים מבטא אידאולוגיה בה הוא אוחז, מקנה לו ערך עצמי ושייכות חברתית, באופן המחזק את אינטרס ההרתעה בעניינו. בנוסף, המערער צורך סמים באופן קבוע ולא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו לשיקום עצמי. הוא הורחק מהקהילה הטיפולית לאחר שתפקד באופן שעלה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן ממנו בטרם נשלח לטיפול, שלפיה מדובר באדם אימפולסיבי, תוקפני ואנטי ממסדי, המתנהל באופן קיצוני ופורץ גבולות.

9. אשר לעתירת המשיבה בבית משפט קמא למתחם עונשי שהרף התחתון שלו הוא 30 חודשי מאסר, מעיון בהסדר הטיעון עולה כי המשיבה הסכימה להגביל עצמה לטעון לעונש שלא יעלה על 18 חודשי מאסר בפועל, בכפוף להשלמת הליך טיפולי מוצלח ולתסקיר שירות מבחן חיובי לדעת המשיבה, אחרת תהיה חופשית בטיעוניה. תנאים אלו לא התקיימו ומשכך לא היתה המאשימה כבולה לעמדה העונשית המקלה, בה בחרה מטעמי שיקום, והמתחם לו עתרה בסופו של דבר הינו בגדר מתחם סביר ביחס לעבירות שבוצעו בנסיבות דומות. במסגרת הסדר הטיעון המשיבה הייתה מוכנה לנקוט כלפי המערער בגישה שיקומית מקילה על מנת לאפשר לו לעבור הליך שיקומי אלא שלמרבה הצער המערער לא ניצל את ההזדמנות השיקומית שניתנה לו.

10. אשר לטענה לאכיפה בררנית, כאמור, חברתו של המערער עומדת בפני שימוע ומכאן ששאלת העמדתה לדין

עדיין לא הוכרעה.

לנוכח כל האמור לא מצאנו עילה להתערב בגזר דינו של בית משפט השלום ועל כן אנו מחליטים לדחות
הערעור.

ניתנה היום, י"ג סיוון תש"פ, 5 ביוני, 2020, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד